

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Rationale Vtrivsq[ue] Potestatis Ecclesiasticæ

Talamellus, Thomas

Ticini Regii, 1618

Capvt Quartvm. In quo Auctor sequitur agere de eadem obedientia, nouas adducens rationes.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-61615](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-61615)

CAPVT QVARTVM.

In quo Auctor sequitur agere de eadem obedientia, nouas adducens rationes.

Dominus Hieronymus noster Scripandus Neapolitanus super Epistola ad Galatas de mente D. P. Augusti dicit. Debemus

*Hie. scrip.
in epist. ad
Gal. 9. 10.*

Pontificum obseruare leges, vt etiam Ecclesiam in omnibus audiamus, Ecclesiæq; maximam, & grauiissimam tribuamus auctoritatem; aduersus Ecclesiæ decreta; nihil omnino faciamus. Ergo ea his dictis huius sacri Doctoris clarè colligitur, singularis obedientia, ab omnibus, in omnibus præstanda, seu exhibenda S. Matris Ecclesiæ eiusq; principali Capiti, ac Pastori, iusta, & necessaria ad salutem consequendam præcipienti. &c. qua de re ad rem, D. P. Augusti lib. pri. de serm. Dñi in Monte cap. 2. ita dicit neque enim imperare inferioribus potest, nisi superiori ipse se subiiciat.

Præterea B. Albertus noster Parauinus doctor Parisiensis super Matth. verb. iterum dico vobis. &c. dicit, Nunc ponitur origo Ecclesiasticæ potestatis, quæ procedit à Patre cœlesti &c. & parum infra de mente D. Gregorij pariter dicit, vbi sunt ergo, qui Ecclesiæ consuetum audent contemneré, vbi sunt, qui sententias non timent? cuius Ecclesiæ auctoritas à Deo deriuatur in Ecclesiam, quam

*D. Alb. par.
eani. in D.
Mat. c. 18.*

psal. 17.

quam inhabitat, velut Cœlum, intonuit de Cœlo Dominus &c. Ergo quomodo doctor iste aperte docet obediendum esse Ecclesiæ, capitiq; suo, &c.

Præterea D. P. Augustinus, manifestè docet, necessarium esse obtemperare Ecclesiasticæ potestati, exemplo Theodosij Imperatoris, qui coercitus Ecclesiastica disciplina publicam egit penitentiam, propter gravissimum scelus homicidij perpetratum contra Thessalonicenses &c. cum igitur Imperialis suprema dignitas inter humanas, non sit immnis, & exempta ab obedientia Ecclesiastica, & de facto obedierit eidem Ecclesiasticæ potestati, qua de causa nõ debet obedire eidem S. M. E. & capiti eiusdem iustè, iusta mandanti, ac præcipienti quæcunq; alia inferior dignitas, ac potestas. Quocirca meritò dicitur, contra eosdem cõtemptores, inobedientes, constitue legislatorem super eos, vt sciant gentes: quoniam homines sunt, scilicet inobedientes, vbi D. P. Aug. dicit, constituitur legislator, qualem habere meruerunt, de quo dicitur, constitue &c. at Iacobus noster Valentinus dicit, Constitue, ostende te verum legislatorem, vt cognoscant se esse homines carnales, voluptuosos non obseruantes legem Euangelicam, & consequenter dicere possumus, legem Pontificiam fundatam radicaliter super sacrum Euangeliũ, quod asserit, quæcunq; ligaueris &c. ergo necessarium est obtemperare summo Pontifici legem ferenti, & præcipienti nomine Christi D. N.

Præterea B. Egidius noster Rom probat, Prælatione necessaria

lib. de Civ.
Dei. c. 26.

sing. exēp-

Psal. 9.

Iacob. val.

B. Eg. Rõ.
2. sent. d.
44 q. 1. ar.
2. in corp.

necessariam fuisse in statu innocentiae, & consequen-
 ter obedientiam: quia fundamentaliter dicit, Præla-
 tio, seu Principatus est quedam dignitas: sed quod est
 dignitatis ponendum est in natura integra, videlicet,
 in statu innocentiae, ergo similiter obedientia, ne-
 cessaria fuit in eadem statu, multo igitur magis in
 statu legis gratiae &c. ex eo, quia, ut dicit idem Doctor
 eodem libro 2. sent. & eodem dist. & quæst. art. 3. obe-
 dientia, non solum est virtus: sed est mater, & conserva-
 trix virtutum. Vnde, cum virtutes non sint minus ne-
 cessariae in hoc presenti statu nostro, quam in illo, se-
 quitur, quod necessario obedire oportet potestatem
 habenti, &c. quia idem B. Egid. eodem art. dicit, obe-
 dientia est inferioris ad superiorem, serui ad domini-
 um & inter multa, quae debent serui, seu subditi Dominis
 suis, debent primo honorem, iuxta illud D. P. Aug. in
 Regula honore coram vobis Prælati sit vobis. 2. ti-
 morem, timore coram Deo &c. & de mente D. Apost.
 dicentis, quicumque sub iugo serui sunt, dominos suos
 omni honore dignos arbitretur, & sic ex corde, debet
 felicitatem optare, non autem secundum apparen-
 tiam tantum. 3. debent serui superiorum mandata ex-
 plere, & hoc est, quod principaliter requiritur: quia;
 iustum est reddere unicuique, quod suum est. Vnde
 Dominus debet habere subditorum obedientiam. Er-
 go subditi reddere tenentur Dominis siue Domino
 tandem: quia obedientia non solum est virtus: sed et
 est omnis virtus materialiter loquendo, dicit idem B.
 Egidius eodem articulo. Hinc oprime dicebat D. Apo-
 stolus

ad Ti. c. 16

Pulchr. do
Eg. Rō.

ad Tim. c. 1

stolus. Finis autem præcepti est charitas, de corde puro, & conscientia bona, & fide non ficta, à quibus quidam aberrantes, sæpè conuersi sunt, & conuertuntur in vaniloquium, volentes esse legis doctores, non intelligentes, neque quæ loquuntur, neque de quibus affirmant: scimus autem quod bona est lex, si quis eadem legitimè vratur, scientes hoc, quod lex iusto non est posita; sed iniustis, & non subditis impijs, & peccatoribus. Ecce igitur quomodo hæc omnia Apostolica documenta optimè clarissimè verificantur de inobedientibus Summo Pontifici, vnà cum suis falsis doctoribus, falsaque dogmata inuenientibus, docentibus, & pertinaciter resistentibus, sæpè, & sæpius pecuniæ pretio ductis, atque avaritiæ vitio ad exemplum Iudæ proditoris ligatis affectis, contra quos, & eundem similes Spiritus sanctus clamat admonens eosdem. Inclina cor meum in testimonia tua, & non in avaritiam: quia nil sceleratius auaro, dicit sapiens. Vnde de facili colligitur quòd pecuniæ, & avaritiæ huiusmodi amatores, sequentes inde prauum exemplum, sunt sui, & sanctæ M. E. proditores, sicut & ipse Iudas filij Dei proditor extitit, habentque ac amant eandem avaritiam, plusquam Deum, veritatis amatorem, atque auctorem; & tales sunt vtiq; quales B. Egid. nri Rom. cōmemorat de mente D. P. Aug. pecuniam appellantes Iouè, eo quòd eiusdem sunt omnia, quos tamè accerimè, reprehendit, idem D. P. Aug. Deus igitur eorundè mercenariorum est ipsa pecunia, quæ forsan dicitur, siuè

B. Egid. Rō.
2. sen. d. 43
q. 2. ar. 2.
in corp.
D. P. Au.
l. 7. de Ci.
Dei, c. 12.

siue appellatur pecunia à peccando : quia de facili peccare facit suos amatores, qui quidem stulti sunt, & stultiores se docent rerum publicarum præfecti, quos rationabiliter Sapiens arguit dicens, Rex insipiens perdet populum suum, & Ciuitates inhabitabuntur per sensus prudentium in manu Dei potestas terræ, & execrabilis omnis gentiū iniquitas, & vtilem rectorem suscitabit in tempus super illam, in manu Dei potestas hominis, & super faciem scribæ imponent honorem suum &c. & infra eodem cap. reddens rationem perditionis alicuius Regni, dicit, Regnum à gente in gentem transfertur propter iniustitias, iniurias, & contumelias, & diuersos delos. Hæc autem omnia apertè verificantur de inobedientibus Papæ, qui meritò est summus Rector, de quo dicit supra. Vtilem rectorem suscitabit in tempus. Recogitent ergò: quicumq; inobedientes, & contemptores supremæ potestatis Ecclesiasticæ, qui dum nituntur auferre Summo a se debitam obedientiam, nituntur etiam auferre à se ipsis charitatem, quæ est finis præcepti de qua charitate optimè dicit D. P. August. in Regula, Vt in omnibus, quibus vitur transitoria necessitas, supereminetq; permanet charitas &c. Præterea Franciscus noster Recanatis super verb. si ecclesiam non audierit &c. de mente D. P. Aug. ad fratres in Eremo serm. 7. dicentis, o sancta obedientia, tu humilitatem nutris, tu patientiam probas, tu mansuetudinem examinas. Estote ergò fratres

X cum

Ecclesiastica
cap. 10.

D. P. Au.
in Reg. ad
P. P. nostr.
Erem.
Franc. Recan.
Cōcio
ne ser. 3. 3
Dom. qua-
drag.

cum Abraham obedientes, reddentes quæ sunt Cæsaris, Cæsari, & quæ sunt Dei, Deo, tunc verò reddimus Cæsari debitum suum, quando Duliam Prælati nostris reddimus, hæc enim Dulia consistit in reuerentiæ exhibitione, & dilectione: hoc autem non solum facere debemus Pastoribus, sed & sanctis Dei, & tunc reddimus per obedientiam, quæ sunt Cæsaris, Cæsari, sed tunc reddimus, quæ sunt Dei, Deo, quâdo in patria perseueramus Hæc. n. soli Deo cõtenit, q̄ consistit in oratione &c. Vnde ex hac pulcherrima sententia idem D. P. Aug. colligit necessariũ esse exhibere obedientiã Ecclesię suisq; Pastorib⁹ &c.

*Thad. Ari.
ead. ser. &
serm.*

*D. P. Aug.
ead. ser. ad
frat. in er.*

Præterea Thad. n̄r Locatellus Ariminensis, super idem Saluatoris, si Ecclesiam non audierit, de mente D. P. Aug. dicit, o sancta Dei sponsa obedientia; tu perfecta scala, qua Cœlum ascenditur; tu quadriga quo Helias vectus est in Paradisum; tu porta Paradisi fidelium, & inferni reorum clausura: & sic concludit necessariam esse simpliciter obedientiam Ecclesiæ Prælati, & præcipuè summo Pastori Rom. exhibere &c.

*Tho. Bono.
ser. eiusdẽ
ser. sup idẽ
uer. euãg. si
eccl. &c.*

*D. P. Aug.
ser. de tẽp.
serm. 72.*

*D. P. Au.
ad frat. in
erem. ser. 7*

Præterea Tho. n̄r Brouinus Bononiensis dicit de mente eiusdem D. P. Aug. serm. de temp. obedientia signum est timoris &c. sic ab opposito inobedientes non timent, ergo contemnunt. & sic optimè concludit cum eodem D. P. Aug. ad fratres in Erem. dicente: o quam enorme vitium, quod obedientiæ contrariatur, per quod Diabolus cœlum perdidit, & homo paradisum amisit. Ne igitur ita nobis accidat
obediens.

obediendum esse Ecclesie ac capiti eiusdem, omnes admonet &c.

Præterea Marianus Mancinus n̄ Pisarenfis, dicit videlicet; Baptismus filium Dei te fecit, obedientia verò te Christi fratrem constituit, patientia te militem eiusdem Saluatoris destinavit, & charitate illius amicum declaravit, forsàn quia, ut idem dicit in parte secunda eiusdem Concionis, iuxta illud Psal. voluntatem timentium se faciet, &c. & 2. parte 3. Concionis eiusdem libri maximè laudat humilitatem, & obedientiam per dictum Saluatorem dignū; Nisi conuerſi, efficiamini sicut paruuli, non intrabitis in regnū Cœlorum &c. Ergo Prælati, ac vniuersali Ecclesie capiti Christi Vicario, oportet obedire sub priuationis pœna regni cœlestis, & æternæ dânationis. Ideò dicitur, si Ecclesiâ non audierit, sit tibi sicut Ethnicus, & Publicanus &c. hinc D. P. Aug. ad fratres in Eremo dicit, Hæc est illa obedientia, quæ concordia seruat in Angelis, pacem nutrit, in Monachis, tranquillitatem generat in Ciuibus. Hæc est illa obedientia, sine qua Respublica stare non potest, sine qua familia aliqua regi non potest &c. Sed hæc stante sententia D. P. Aug. quomodo quæcunq; Respublica, seu Status, siue Regnum sine obedientia Summi Pont. Dei Vicarij, stare poterit? & quomodo totius vniuersi familia maxima, præsertim Christiana, regi, & gubernari poterit sine obedientia, maximo Patri Summo Pontifici exhibenda? obedire itaq; necesse est &c. Hinc etiam ad rem Au

Marian. p̄
saul. suarū
conc. extra
ua. cōc. 13.
Psal. 144.

Mat. c. 18.

D. P. Au.
ad frat. in
ere. ser. 7.

Aurel. lin
naniē. ser.
quad. ser.
3. 2. Dora.

X. 2. relius

in Matth.
c. 23. verb
omnia er-
go quæcū-
q; dixerint
vobis ser-
uate, & fa-
cite.
D. P. Au-
lib. 4. Ciu.
Dei 14. c.
12.
Psal. 78.

relius noster, de mente D. P. Aug. dicit; Neque enim
quicquam male Deus in illo tantę felicitatis Para-
diſo crearet, vel plantaret: ſed obedientia commen-
data eſt in præcepto, quæ vitus in creatura natura-
li mater quodammodo eſt omnium, cultuſque vir-
tutum, & Pſal. 78. 2. p. conc. nihil tam expedit animæ,
quàm obedire, & ſi expedit animæ obedire in ſeruo
vt obediat in filio, vt obediat Patri &c. ergo neceſſa-
riè oïum Patri Sūmo Pontifici obediendū eſt &c.

CAPVT QVINTVM.

In quo Auctor ſequitur agere de eadem materia,
nouas adducens rationes.

Jacob. Phi-
lip. Berg.
lib. 9. ſup-
plem Cro-
nic et hiſt.
Conſt. ma-
gn. Imper.

Imperator denominatiuè dicitur ab imperando,
& fruſtra eſſet imperare, ſi deeſſet obedire: ſed
Iacobus Philippus noſter Bergomēſis dicit in
principio eundem Imperatorem ſe tranſtulſiſſe ad
partes orientales, vbi ædificauit, ſeu reſtaurauit Cō-
ſtantinopolim, à ſuo nomine ſecundam Romam, iu-
dicans iuſtum & honeſtum, caput & Principem Sa-
cerdotum debere eſſe Imperatorem illius Ciuitatis
Romæ, vbi tanta languinis copia ſanctorum Mar-
tyrum pro fundamento S. M. E. effuſa fuit. Papa igitur
ex dictis huius Doct. vel eſt Imperator, vel loco
Imperatoris, & præcipuè ſummi, id eſt Chriſti, & ſic
eidem obedire neceſſariò omnes debent.

Alexius
Gen. in 4.
ſent. d. 19.
tit. 2.

Præterea Alexius Stradella nŕ Genuenſis, dicit in
ſua lectura manuſcripta, & Romæ habita, de mente

D. P.